

[RANIWAĆ *vb impf*

2 sg m praet -ś raniwiał.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. ranić.

Iter. od „ranić” ‘zadawać rany’; przen: doprowadzać do zguby, podbijać, szkodzić [kogo]: Iákożes ípadł z Nieba Lucyferze/ któryś ráno wíchodził? Vpadłes ná ziemię/ któryś więc rániwał [vulnerabas] narody? Leop Is 14/12 (Linde s.v. ranić).

Formacje współrdzenne cf RANIĆ.

ZCh